

საქართველოს კანონი

„ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკის დაგეგმვისა და კოორდინაციის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონში ცვლილების შეტანის თაობაზე

მუხლი 1. „ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკის დაგეგმვისა და კოორდინაციის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონში (საქართველოს საკანონმდებლო მაცნე (www.matsne.gov.ge), 23.03.2015, სარეგისტრაციო კოდი: 130000000.05.001.017637) შეტანილ იქნეს შემდეგი ცვლილება:

1. მე-3 მუხლის „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„დ) სოციალურ-ეკონომიკური და ენერგეტიკული უსაფრთხოება;

„ე) სამოქალაქო უსაფრთხოება;“.

2. მე-9 და მე-10 მუხლები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„მუხლი 9. სოციალურ-ეკონომიკური და ენერგეტიკული უსაფრთხოება

სოციალურ-ეკონომიკური და ენერგეტიკული უსაფრთხოება მოიცავს შემდეგ მიმართულებებს:

ა) ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკის დაგეგმვისა და განხორციელების პროცესში საქართველოს კონსტიტუციით გარანტირებული ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვა;

ბ) სოციალურ-ეკონომიკური და ენერგეტიკული საფრთხეების, რისკებისა და გამოწვევების გამოვლენა, იდენტიფიცირება, პროგნოზირება და შესაბამისი უსაფრთხოების მექანიზმების შემუშავება;

გ) საქართველოს სახელმწიფო ინტერესებისათვის საფრთხის შემცველი ეკონომიკური და ფინანსური საქმიანობის ნეიტრალიზაცია;

დ) სტრატეგიული მნიშვნელობის ობიექტებთან დაკავშირებით მარეგულირებელი ნორმების ეროვნული უსაფრთხოების მიზნებთან და ამოცანებთან თავსებადობის უზრუნველყოფა;

ე) სტრატეგიული მნიშვნელობის ეკონომიკური პროექტების უსაფრთხოების ასპექტების შეფასება და შესაბამისი უსაფრთხოების მექანიზმების შემუშავება;

ვ) ენერგეტიკული პოლიტიკის ეროვნული უსაფრთხოების მიზნებისა და ამოცანების შესაბამისად განხორციელება;

ზ) საგარეო ეკონომიკური ურთიერთობების ეროვნული უსაფრთხოების მიზნებთან და ამოცანებთან თავსებადობის უზრუნველყოფა;

თ) დემოგრაფიული უსაფრთხოების უზრუნველყოფა;

ი) ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის პოლიტიკის ეროვნული უსაფრთხოების მიზნებთან და ამოცანებთან თავსებადობის უზრუნველყოფა;

კ) სასურსათო უსაფრთხოების უზრუნველყოფა;

ლ) პანდემიებისაგან, ეპიდემიებისაგან, ეპიზოოტიებისაგან და სხვა ბიოლოგიური საფრთხეებისაგან დაცვის უზრუნველყოფა.

მუხლი 10. სამოქალაქო უსაფრთხოება

1. სამოქალაქო უსაფრთხოების სფერო მოიცავს „სამოქალაქო უსაფრთხოების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებულ მიმართულებებს.

2. ამ კანონის მიზნებისთვის სამოქალაქო უსაფრთხოების სფერო ასევე მოიცავს შემდეგ საკითხებს:

ა) ეკოლოგიური საფრთხეების, რისკებისა და გამოწვევების გამოვლენა, იდენტიფიცირება, შეფასება და პროგნოზირება;

ბ) ბუნებრივი და ადამიანური ფაქტორით გამოწვეული საგანგებო სიტუაციებისაგან ქვეყნის მოსახლეობისა და ტერიტორიის დასაცავად შესაბამისი მექანიზმების შემუშავება;

გ) საომარი მდგომარეობის, ბუნებრივი და ადამიანური ფაქტორით გამოწვეული კატასტროფების, ეროვნული ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველი სხვა კრიზისული ვითარების შედეგად მიყენებული ზიანის შემცირება, ქვეყნის მედეგობის უზრუნველყოფა;

დ) საგანგებო სიტუაციებზე რეაგირების ძალების შესაძლებლობათა განვითარება და მათი კოორდინაცია“.

3. მე-15 მუხლის მე-3 და მე-4 პუნქტები ჩამოყალიბდეს რედაქციით:

„3. საქართველოს საფრთხეების შეფასების დოკუმენტი ასახავს ეროვნული უსაფრთხოებისთვის არსებითი საფრთხის შემცველ სამხედრო, საგარეო-პოლიტიკურ, შიდაპოლიტიკურ, ტრანსნაციონალურ, სოციალურ-ეკონომიკურ და ბუნებრივ და ადამიანური ფაქტორით გამოწვეულ საფრთხეებსა და გამოწვევებს. ამ პუნქტით გათვალისწინებულ დოკუმენტს ამტკიცებს საქართველოს მთავრობა.

4. ამ კანონის მიზნებისთვის უსაფრთხოების სფეროში ეროვნული სტრატეგია არის სახელმწიფოს მიერ დასახული მიზნების მისაღწევად შემუშავებული დოკუმენტი, რომელიც იქმნება ამ კანონის მე-6-მე-13 მუხლებით გათვალისწინებული ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკის კონკრეტულ სფეროში ან/და მიმართულებაში და რომელშიც აღწერილია ამ სფეროში ან/და მიმართულებაში არსებული პრობლემები და მათი გადაჭრის გზები. უსაფრთხოების სფეროში ეროვნულ სტრატეგიას, გარდა საქართველოს ეროვნული თავდაცვის სტრატეგიისა, აქვს დროში გაწერილი სამოქმედო გეგმა, რომლითაც კონკრეტული ამოცანების შესასრულებლად განისაზღვრება დრო, საშუალებები და პასუხისმგებელი უწყებები. უსაფრთხოების სფეროში ეროვნულ სტრატეგიებს ამტკიცებს საქართველოს მთავრობა.“.

4. მე-19 მუხლის მე-3 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკის დაგეგმვის მაკოორდინირებელი უწყება არის ეროვნული უსაფრთხოების საბჭო, რომლის უფლებამოსილებები განისაზღვრება ამ კანონის IV¹ თავით.“.

5. დაემატოს შემდეგი შინაარსის IV¹ თავი:

„IV¹ თავი

ეროვნული უსაფრთხოების საბჭო

მუხლი 19¹. ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს სტატუსი და დანიშნულება

1. ეროვნული უსაფრთხოებისა და სახელმწიფო ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველ საკითხებზე საქართველოს პრემიერ-მინისტრის ინფორმირებისა და მის მიერ მისაღები პოლიტიკური გადაწყვეტილებების მომზადების, სტრატეგიულ დონეზე ეროვნული უსაფრთხოების პოლიტიკის დაგეგმვისა და კოორდინაციის მიზნით, იქმნება ეროვნული უსაფრთხოების საბჭო (შემდგომში - საბჭო), რომელსაც ხელმძღვანელობს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი.

2. საბჭო არის საქართველოს პრემიერ-მინისტრის სათათბირო ორგანო, რომელიც უფლებამოსილია განიხილოს ამ კანონით განსაზღვრული საკითხები უმაღლესი დონის გადაწყვეტილებების მოსამზადებლად.

3. საბჭო ექვემდებარება უშუალოდ საქართველოს პრემიერ-მინისტრს.

4. საბჭო თავის საქმიანობას ახორციელებს საქართველოს კონსტიტუციის, საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების, ამ კანონისა და საქართველოს სხვა სამართლებრივი აქტების საფუძველზე.

მუხლი 19². საბჭოს უფლებამოსილება

საბჭო საკუთარი უფლებამოსილებების განსახორციელებლად:

ა) განიხილავს და აანალიზებს საშინაო და საგარეო პოლიტიკის საკითხებს, რომლებიც უშუალოდ უკავშირდება ეროვნული უსაფრთხოების უზრუნველყოფას;

ბ) ეცნობა ეროვნული უსაფრთხოების სფეროში არსებული მდგომარეობის შესახებ ინფორმაციას, აანალიზებს მას, ახდენს საფრთხეების იდენტიფიცირებას, აფასებს მათ და შეიმუშავებს რეკომენდაციებს ამ საფრთხეების თავიდან აცილებისთვის საჭირო ზომების მიღების შესახებ.

გ) განიხილავს და აანალიზებს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე შექმნილ ვითარებას, ახდენს შესაბამისი გამოწვევების, რისკებისა და საფრთხეების შეფასებას, რომლებიც უშუალოდ უკავშირდება ეროვნული უსაფრთხოების უზრუნველყოფასა და საქართველოს სახელმწიფო ინტერესების დაცვას;

დ) საქართველოს სახელმწიფო ინტერესებიდან გამომდინარე, სწავლობს და ანალიზებს საერთაშორისო კონფლიქტების ზონებში არსებულ მდგომარეობას, ამუშავებს მოვლენათა შესაძლო განვითარების სცენარებს და საჭიროების შემთხვევაში, ახდენს შესაბამისი გამოწვევების, რისკებისა და საფრთხეების შეფასებას;

ე) შეიმუშავებს წინადადებებს პოლიტიკურ, სამხედრო, სოციალურ, ეკონომიკურ და უსაფრთხოების პოლიტიკასთან დაკავშირებულ სხვა სფეროებში საქართველოსთვის საფრთხის შემცველ ცალკეულ მოვლენათა შედეგების თავიდან აცილებისა და აღმოფხვრისთვის;

ვ) საერთაშორისო კონფლიქტების ზონებში არსებული მდგომარეობის შესწავლის შედეგად, შეიმუშავებს წინადადებებს საერთაშორისო უსაფრთხოების უზრუნველყოფის მიზნით თანამშრომლობის სფეროში საქართველოს ჩართულობისა და კოლექტიური თავდაცვის სისტემებთან საქართველოს თანამშრომლობის შესახებ;

ზ) საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების შესაბამისად, შეიმუშავებს რეკომენდაციებს ქვეყნის ფარგლებს გარეთ უსაფრთხოების უზრუნველყოფის ღონისძიებებში საქართველოს მონაწილეობის საკითხებზე;

თ) კოორდინაციას უწევს ეროვნული დონის კონცეპტუალური დოკუმენტების შემუშავებას;

ი) თავისი კომპეტენციის ფარგლებში, მონაწილეობს ეროვნული უსაფრთხოების უზრუნველყოფის საკითხებზე კანონპროექტების განხილვაში;

კ) განიხილავს საერთაშორისო ხელშეკრულებების პროექტების ეროვნული უსაფრთხოების ინტერესებთან შესაბამისობის საკითხებს;

ლ) განიხილავს თავდაცვის ძალების სახეობებთან, შემადგენლობასთან და რაოდენობასთან დაკავშირებულ საკითხებს;

მ) განიხილავს სახელმწიფო თავდაცვის მიზნით განსაკუთრებულ და კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ქვეყანაში სხვა სახელმწიფოს სამხედრო ძალების შემოყვანის, გამოყენებისა და გადაადგილების საკითხებს;

ნ) განიხილავს საქართველოზე შეიარაღებული თავდასხმის ან მისი უშუალო საფრთხის შემთხვევაში საომარი მდგომარეობის გამოცხადების საკითხს;

ო) განიხილავს მასობრივი არეულობის, ქვეყნის ტერიტორიული მთლიანობის ხელყოფის, სამხედრო გადატრიალების, შეიარაღებული ამბოხების, ტერორისტული აქტის, ბუნებრივი ან ტექნოგენური კატასტროფის ან ეპიდემიის დროს ან სხვა შემთხვევაში, როდესაც სახელმწიფო ხელისუფლების ორგანოები მოკლებული არიან კონსტიტუციურ უფლებამოსილებათა ნორმალური განხორციელების შესაძლებლობას, ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე ან მის რომელიმე ნაწილში საგანგებო მდგომარეობის გამოცხადების საკითხს;

პ) შეიმუშავებს რეკომენდაციებს ეროვნული უსაფრთხოების სფეროში სტრატეგიული კომუნიკაციის თაობაზე;

ჟ) განიხილავს შესაბამისი სახელმწიფო ორგანოების შესაძლებლობებს ქვეყნის წინაშე არსებულ საფრთხეებთან და გამოწვევებთან მიმართებაში და შეიმუშავებს შესაბამის რეკომენდაციებს;

რ) შეიმუშავებს რეკომენდაციებს ქვეყნის მედეგობის უზრუნველყოფასთან დაკავშირებით;

ს) შეიმუშავებს რეკომენდაციებს საქართველოს პრემიერ-მინისტრის მიერ ეროვნული ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველი კრიზისული ვითარების პოლიტიკურ დონეზე მართვის მიზნით, შესაბამისი გადაწყვეტილებების მოსამზადებლად;

ტ) შეიმუშავებს რეკომენდაციებს ეროვნული უსაფრთხოების სფეროში საქართველოს საერთაშორისო თანამშრომლობის შესახებ;

უ) ახორციელებს საქართველოს კანონმდებლობით მინიჭებულ სხვა უფლებამოსილებებს.

მუხლი 19³. საბჭოს შემადგენლობა

1. საბჭოს ჰყავს მუდმივი და მოწვეული წევრები.

2. საბჭოს მუდმივი წევრები არიან: საქართველოს პრემიერ-მინისტრი, საქართველოს თავდაცვის მინისტრი, საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი, საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრი, საქართველოს ფინანსთა მინისტრი, საქართველოს სახელმწიფო უსაფრთხოების სამსახურის უფროსი, საქართველოს დაზვერვის სამსახურის უფროსი და საქართველოს თავდაცვის ძალების მეთაური.

3. საჭიროების შემთხვევაში, საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილებით, საბჭოს სხდომაზე შეიძლება მოწვეულ იქნენ პირები, რომლებიც არ არიან საბჭოს მუდმივი წევრები.

მუხლი 19⁴. საბჭოს მდივანი და მისი უფლებამოსილება

1. პრემიერ-მინისტრი საბჭოს ერთ-ერთ მუდმივ წევრს აკისრებს საბჭოს მდივნის ფუნქციას.

2. საბჭოს მდივანი საკუთარი უფლებამოსილების განხორციელებისას ანგარიშვალდებულია მხოლოდ საქართველოს პრემიერ-მინისტრის წინაშე.

3. საბჭოს მდივანი:

ა) ორგანიზებას უწევს საბჭოს საქმიანობას;

ბ) საქართველოს პრემიერ-მინისტრს, შემდგომში საქართველოს მთავრობის მიერ დამტკიცების მიზნით, შესათანხმებლად წარუდგენს საბჭოს აპარატის დებულებას, საბჭოს აპარატის მოსამსახურის სამსახურში მიღების, მისთვის სახელმწიფო სპეციალური წოდების მინიჭების, მის მიერ სამსახურის გავლის წესსა და საბჭოს აპარატის მოსამსახურეთა სოციალური დაცვის გარანტიებს;

გ) ამზადებს საბჭოს სხდომებს;

დ) თავისი უფლებამოსილების ფარგლებში, ხელს აწერს სამსახურებრივ დოკუმენტებს;

ე) დადგენილი წესით ასრულებს საქართველოს პრემიერ-მინისტრის ცალკეულ დავალებებს;

ვ) ახორციელებს საქართველოს კანონმდებლობით მინიჭებულ სხვა უფლებამოსილებებს.

მუხლი 19⁵. საბჭოს სხდომა

1. საბჭოს სხდომას იწვევს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი საკუთარი ინიციატივით, ან საბჭოს მუდმივი წევრის მოთხოვნით, ამ კანონით დადგენილი უფლებამოსილებების ფარგლებში.

2. საბჭოს სხდომას თავმჯდომარეობს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი.

3. საბჭოს სხდომა, როგორც წესი, იმართება სამ თვეში ერთხელ.

4. საბჭოს სხდომა, როგორც წესი, დახურულია. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის გადაწყვეტილებით, საბჭოს სხდომა შეიძლება ღიად გამოცხადდეს.

5. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის მიერ გადაწყვეტილების მისაღებად, შესაბამის განსახილველ საკითხებზე, საბჭო შეიმუშავებს რეკომენდაციებს.

6. საბჭოს სხდომა ფორმდება ოქმით, რომელსაც ხელს აწერენ საბჭოს სხდომის თავმჯდომარე და საბჭოს მდივანი.

მუხლი 19⁶. საბჭოს აპარატი

1. საბჭოს აპარატი არის პოლიტიკურად ნეიტრალური, სახელმწიფო საიდუმლოებას მიკუთვნებულ ინფორმაციაზე, ასევე საბჭოს საქმიანობასთან დაკავშირებულ სხვა ტიპის ინფორმაციაზე მომუშავე განსაკუთრებული რეჟიმის სამსახური, რომელიც საქართველოს კანონმდებლობის საფუძველზე მინიჭებული უფლებამოსილების ფარგლებში, ახორციელებს საბჭოს საქმიანობის ინფორმაციულ-ანალიტიკურ და ორგანიზაციულ უზრუნველყოფას.

2. საბჭოს აპარატი საბჭოსთვის კანონით მინიჭებული უფლებამოსილებების განსახორციელებლად:

ა) კომპეტენციის ფარგლებში, ორგანიზებას უწევს ეროვნული უსაფრთხოების სფეროებში ეროვნული დონის კონცეპტუალური დოკუმენტების შემუშავების პროცესს;

ბ) კომპეტენციის ფარგლებში, საბჭოს წარუდგენს დასკვნებს უსაფრთხოების სფეროში ეროვნული სტრატეგიის სამოქმედო გეგმით შესაბამისი პასუხისმგებელი უწყებებისათვის დაკისრებული ვალდებულებების შესრულების შესახებ და ამ მიზნით გამოითხოვს შესაბამის ინფორმაციებს;

გ) კომპეტენციის ფარგლებში ადგენს უწყებრივი დონის კონცეპტუალური დოკუმენტების ეროვნული დონის კონცეპტუალური დოკუმენტებით გათვალისწინებულ მიზნებთან და ამოცანებთან შესაბამისობას;

დ) კომპეტენციის ფარგლებში, საბჭოს ინფორმირების მიზნით, ახდენს ეროვნული უსაფრთხოების სფეროში არსებული მდგომარეობის, შიდა და საგარეო საფრთხეების ძირითადი მიმართულებების გამოწვევების იდენტიფიცირებას, შეფასებას, ანალიზს და პროგნოზირებას;

ე) კომპეტენციის ფარგლებში, უზრუნველყოფს საქართველოს ოკუპირებულ ტერიტორიებზე შექმნილი ვითარების განხილვასა და გაანალიზებას, შესაბამისი გამოწვევების, რისკებისა და საფრთხეების შეფასებას, რომლებიც უშუალოდ უკავშირდება ეროვნული უსაფრთხოების უზრუნველყოფასა და საქართველოს სახელმწიფო ინტერესების დაცვას;

ვ) კომპეტენციის ფარგლებში, ახორციელებს საბჭოს საინფორმაციო-ანალიტიკურ უზრუნველყოფას ეროვნული უსაფრთხოების სფეროებთან დაკავშირებით;

ზ) კომპეტენციის ფარგლებში, საკუთარი უფლებამოსილებების განსახორციელებლად შესაბამისი სახელმწიფო უწყებებისგან გამოითხოვს ინფორმაციას;

თ) ამზადებს საბჭოს სხდომებს და უზრუნველყოფს საბჭოს სხდომის ოქმების მომზადებას;

ი) საქართველოს პრემიერ-მინისტრის მიერ, ეროვნული ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველი კრიზისული ვითარების მართვის მიზნით, კომპეტენციის ფარგლებში, უზრუნველყოფს ეროვნული სიტუაციური ოთახის ფუნქციონირებას;

კ) ახორციელებს საქართველოს კანონმდებლობით მინიჭებულ სხვა უფლებამოსილებებს.

3. საბჭოს აპარატს ხელმძღვანელობს საბჭოს აპარატის უფროსი, რომელიც უზრუნველყოფს საბჭოს აპარატის საქმიანობის ადმინისტრირებას. საბჭოს აპარატის უფროსს საბჭოს მდივნის წარდგინებით თანამდებობაზე ნიშნავს და თანამდებობიდან ათავისუფლებს პრემიერ-მინისტრი. საბჭოს აპარატის უფროსს ჰყავს მოადგილე, რომელსაც საბჭოს მდივანთან შეთანხმებით, თანამდებობაზე ნიშნავს და თანამდებობიდან ათავისუფლებს საბჭოს აპარატის უფროსი.

4. საბჭოს აპარატი შედგება სტრუქტურული ქვედანაყოფებისგან, რომლებშიც დასაქმებულნი არიან სახელმწიფო სპეციალური წოდების მქონე პირები და სხვა საჯარო მოსამსახურეები. საბჭოს აპარატის სტრუქტურა, უფლებამოსილებები, საქმიანობის წესი, სამტატო ნუსხა, თანამდებობრივი და წოდებრივი სარგოს ოდენობები და სხვა ორგანიზაციული საკითხები განისაზღვრება ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს აპარატის დებულებით, რომელსაც ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს მდივანი, საქართველოს პრემიერ-მინისტრთან შეთანხმების შემდეგ, დასამტკიცებლად წარუდგენს საქართველოს მთავრობას.

5. საბჭოს აპარატის მოსამსახურეზე „საჯარო მოსამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი ვრცელდება იმ შემთხვევაში, თუ ამ კანონით და სპეციალური კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

6. საბჭოს აპარატის დაფინანსება და მატერიალურ-ტექნიკური უზრუნველყოფა ხორციელდება საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტიდან მისთვის გამოყოფილი ასიგნებებით.

7. საბჭოს აპარატის სახელმწიფო სპეციალური წოდების მქონე მოსამსახურის სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის დაზღვევა სავალდებულოა და ხორციელდება საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სახსრებით. ამასთანავე, შესაძლებელია საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტის სახსრებით საბჭოს აპარატის სახელმწიფო სპეციალური წოდების მქონე მოსამსახურის მეუღლისა და არასრულწლოვანი შვილების დაზღვევა.

8. საბჭოს აპარატის მოსამსახურის ფულადი სარგო (ხელფასი) შედგება თანამდებობრივი სარგოსგან, ხოლო სახელმწიფო სპეციალური წოდების მქონე მოსამსახურის ფულადი სარგო (ხელფასი) - აგრეთვე წოდებისათვის დადგენილი (წოდებრივი) სარგოსგან. სახელმწიფო სპეციალური წოდების მქონე მოსამსახურეს ყოველთვიურად ეძლევა სახელმწიფო სპეციალური

წოდებით ნამსახურები კალენდარული წლების მიხედვით ფულად სარგოზე (ხელფასზე) დანამატი (წელთა ნამსახურობის დანამატი) შემდეგი პროცენტული ოდენობით:

- ა) 1-დან 2 წლამდე ნამსახურებისათვის - 5 პროცენტი;
- ბ) 2-დან 5 წლამდე ნამსახურებისათვის - 10 პროცენტი;
- გ) 5-დან 10 წლამდე ნამსახურობისათვის - 15 პროცენტი;
- დ) 10 წლის ან მეტი ნამსახურობისთვის - 20 პროცენტი.

9. საბჭოს აპარატის მოსამსახურედ სპეციალური შემოწმების შემდეგ მიიღება საქართველოს მოქალაქე 21 წლის ასაკიდან, რომელსაც პირადი და საქმიანი თვისებებიდან, განათლებიდან, ჯამრთელობის მდგომარეობიდან და საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სხვა მოთხოვნებიდან გამომდინარე შეუძლია შეასრულოს მისთვის დაკისრებული მოვალეობები.

10. საბჭოს აპარატში მოსამსახურის მიღებისას საბჭოს აპარატის საშტატო ნუსხით გათვალისწინებულ თანამდებობაზე დანიშვნის დროს მას ენიჭება ეროვნული უსაფრთხოების სახელმწიფო სპეციალური წოდება.

11. საბჭოს აპარატის მოსამსახურის სამსახურში მიღების, მისთვის სახელმწიფო სპეციალური წოდების მინიჭების, მის მიერ სამსახურის გავლის წესი და პირობები, სოციალური დაცვის გარანტიები განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით.

მუხლი 19⁷. ეროვნული სიტუაციური ოთახი

ეროვნული სიტუაციური ოთახი არის შესაბამისი ტექნიკური და ტექნოლოგიური საშუალებებით აღჭურვილი პუნქტი, რომელიც აქტიურდება საჭიროებისამებრ, ეროვნული ინტერესებისთვის საფრთხის შემცველი კრიზისული ვითარების დროს, სადაც ხდება ინციდენტის ადგილიდან და ინფორმაციის (მათ შორის, ვიდეო და აუდიოსიგნალების) სხვა შესაძლო წყაროებიდან მონაცემების ოპერატიულად მიღება/დამუშავება და საიდანაც საქართველოს პრემიერ-მინისტრის მიერ ხორციელდება აღნიშნული ვითარების პოლიტიკურ დონეზე მართვა.

მუხლი 2. გარდამავალი დებულებები

1. კანონის ამოქმედებიდან ორი თვის ვადაში საქართველოს მთავრობამ უზრუნველყოს შემდეგი დადგენილებების მიღება:

- ა) ამ კანონის პირველი მუხლის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული 19⁶-მუხლის მე-4 პუნქტით გათვალისწინებული „ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს აპარატის დებულება“;
- ბ) ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს აპარატის მოსამსახურის სამსახურში მიღების, მისთვის სახელმწიფო სპეციალური წოდების მინიჭების, მის მიერ სამსახურის გავლის წესისა და პირობების შესახებ“.

2. საბჭოს აპარატის დამოუკიდებელ მხარჯავ დაწესებულებად განსაზღვრამდე მისი საქმიანობა ფინანსდება საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაციისათვის სახელმწიფო ბიუჯეტის კანონით გათვალისწინებული ასიგნებების ფარგლებში.

3. სახელმწიფოს მიერ საბჭოს აპარატისთვის შესაბამისი ქონების გადაცემამდე, საქართველოს მთავრობის ადმინისტრაცია უზრუნველყოფს მისი უფლებამოსილების განსახორციელებლად საჭირო ფართობითა და ინვენტარით.

მუხლი 2. კანონის ამოქმედება

ეს კანონი ამოქმედდეს 2019 წლის 1 იანვრიდან.